

Vriendenkring van het Noordzeeaquarium Oostende

Driemaandelijks Tijdschrift - 3de trimester 1990 - nr 1 - afgiftekantoor Oostende X

In dit nummer: wat is de 'vriendenkring van het aquarium'? * de story van het Noordzeeaquarium in een notedop * de zeekat * Zeekatjesweek in het Noordzeeaquarium * over temperatuurveranderingen en zeeaquarium * een zeewolf in het aquarium * nieuwe aanwinsten...

Voorwoord

De zee, voor de meesten een onbekende duistere diepte, spreekt ieder van ons op eigen, persoonlijke wijze aan. Wij kijken ernaar met bewondering, ontzag, soms met vrees. Wij zijn enorm bezorgd. Wij hebben er veel vragen rond.

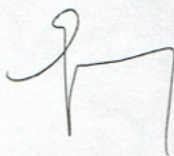
Door de eeuwen heen, zijn mensen geboren en gestorven, zijn steden ontstaan en verdwenen, doch de zee is gebleven en steeds opnieuw boeit ze de nieuwe mens.

Onze Noordzee, zo dikwijls poëtisch beschreven en bezongen, draagt in haar schoot een onmetelijke rijkdom. Een klein deel van deze rijkdom zijn de typische vissoorten.

Onbekend is onbemind. Het zorgvuldig bijhouden en verzorgen van dit aquarium heeft tot doel elke bewoner, elke bezoeker van onze kust, de kennis bij te brengen van de Noordzee-vissoorten.

Door de sluier van de onbekendheid weg te nemen, hopen wij voor een stuk bij te dragen tot meer eerbied voor de natuur, waardering voor het leven en zorgzaamheid voor ons milieu.

De zee, bron van natuurgeweld, doch ook bron van alle leven, is het dierbaarste van ons gemeenschappelijk bezit.

J. Goekint,
Burgemeester van Oostende

wie zijn wij?

De Vriendenkring van het Noordzee-aquarium te Oostende is nu een feitelijke vereniging en heeft geen bindingen met andere verenigingen of organisaties noch met politieke partijen.

De initiatiefnemers nemen voorlopig het bestuur waar tot er op democratische wijze een bestuur kan gekozen worden.

Wie belangstelling heeft kan zich nu al kandidaat stellen voor een of andere functie.

Met onze vereniging willen we op de eerste plaats een ruggesteun zijn voor de degelijke werking van het Noordzee-aquarium.

Het konkretiseren van deze doelstelling zal gaandeweg zijn vorm krijgen door de actieve medewerking van de leden.

Daarvoor is de samenwerking van Stadsbestuur, het Aquarium en de Vriendenkring een basisvereiste.

Het driemaandelijks kontaktblad dat naar alle leden wordt gestuurd zal telkens het wel en het wee van het Aquarium verhalen en tevens artikels brengen over zeebiologie op volkswetenschappelijk niveau. Graag laten we er ook de leden aan het woord.

Het jaarlidgeld hebben we nu vastgesteld op 200 frank.

De leden ontvangen het driemaandelijks kontaktblad.

De opbrengsten van de Vriendenkring zullen ten goede komen aan bepaalde projekten van het Aquarium.

Aldus is uw lidmaatschap en daadwerkelijke steun voor het Noordzee-aquarium en danken we u bij voorbaat.

Bovendien zijn de leden die de vereniging bijzonder willen steunen door dieper in de geldbeugel te tasten zeker van ganser harte welkom in de kring, want... alle begin is moeilijk en we starten eigenlijk van nul.

U kan lid worden door het hier bijgevoegd overschrijvingsformulier in te vullen of ook nog tijdens een bezoekje aan het Aquarium zelf.

We hopen en durven rekenen op Uw daadwerkelijke genegenheid en steun voor het Noordzee-aquarium te Oostende, dat uniek is voor onze kust.

Met onze welgemeende dank.

Robert Coelus
Ere-schoolhoofd K.W.IBIS.

DE STORY VAN HET NOORDZEE- AQUARIUM IN EEN NOTEDOP

Zoals u waarschijnlijk weet bevindt het 'Stedelijk Aquarium van Oostende' zich op de Visserskaai in het gebouw van de vroegere garnaalmijn of voor de Oostendenaars "het gernoaskot".

De merkwaardige constructie op palen betekende echter een zware investering die nauwelijks gebruikt werd voor het oorspronkelijk idee. Tijdens de zomermaanden van 1975 had de aquariumclub "Oostende Platy" aldaar voor de tweede keer een tentoonstelling van siervissen en andere ingericht.

Deze activiteit werd voor de club een enorm succes. Naar het schijnt kwamen sommige leden van het schepencollege en de gemeenteraad verscheidene keren op bezoek. Zo rees bij sommigen de idee om een aquariumtentoonstelling in dit gebouw te bestendigen. H. Dumarey, schepen van de Haven, was eveneens de mening toegedaan dat een Noordzee-aquarium daar goed op zijn plaats zou zijn en, een nieuwe attractie voor de stad Oostende zou betekenen.

Twee jaar later, namelijk op donderdag 11 augustus 1977 kon de officiële opening plaatsgrijpen.

De inrichting van het aquarium had heel wat technische problemen opgeleverd. Het mijngebouw moest omvormd worden in een soort biologisch instituut, waar niet alleen aquaria, maar ook schelp- en schaaldieren hun plaats zouden vinden. Er werd beroep gedaan op een gespecialiseerde firma uit Nancy (Frankrijk), die daar ook de universiteit van aquariumbakken heeft voorzien.

Bij de opening verklaarde de heer schepen H. Dumarey aan een reporter van 'De Zeewacht' dat het Oostends aquarium "uniek was in Europa" en dat een betere plaats dan op de Visserskaai ondenkbaar was. Zijn streefcijfer was 40 000 bezoekers per jaar; een getal dat over het algemeen ruim gehaald wordt, want gemiddeld worden 50 000 betalende bezoekers per jaar geboekt.

Leerlingen in klasverband van de Oostendse scholen en houders van een Oostendse jeugdkaart krijgen vanwege het stadsbestuur gratis toegang. Aldus mogen we zeggen dat het aquarium tot op vandaag bijna een miljoen bezoekers over de vloer heeft gehad. Gezien de belangstelling voor de zeefauna en -flora ook groeit, duimen we ervoor om de 60 000 per jaar te halen in de toekomst.

Volgens sommige bezoekers is het aquarium te klein, anderen beamen

dat, maar vinden toch dat we volgens die beperkte ruimte een evengrote soortenrijkdom tentoonstellen als andere aquaria en grotere in het buitenland.

Het aquarium beschikt over 13 bakken met een totale inhoud van bijna 12 000 liter zeewater. Bij de opening waren 11 aquariums voorzien voor Noordzeevissen, één voor tropische vissen en één voor vissoorten van de Middellandse Zee. Oorspronkelijk werd ook gedacht aan vissen van de Noordelijke IJszee, maar nooit hebben we een aanvoer van zulke vissen gekend.

Het eerste zeewater werd aangevoerd uit de bezinkputten van de Thermen en dit door de bereidwillige hulp van de Oostendse brandweer. Tegenwoordig zijn alle dertien aquariums bestemd voor vissen en lagere zeediersoorten uit de Noordzee, het Nauw van Kales, het Engels Kanaal, het Bristolkanaal en de Ierse Zee. Uitzonderlijk wordt eens een klein visje of ander diertje meegebracht van de rotskust van Bretagne en dat door leden van de strandwerkgroep. De belangrijkste onbaatzuchtige leveranciers van levend aquariummateriaal zijn natuurlijk onze vissers, die regelmatig bovenvermelde visgronden aandoen.

Reeds voor de opening hadden een achttal boten, nl. O.190, O.127, O.100, O.122, O.198, O.225, O.29 en Z.34 hun medewerking toegezegd. Natuurlijk spande ook het Rijksstation der Zeevisserij zich in. De aanvoerende in het verloop der jaren zijn "up en downs". Het eerste jaar bevolkten 15 soorten Noordzeevissen en 16 lagere zeedieren de aquariums. Thans kan men er een 35-tal soorten Noordzeevissen en een zestigtal lagere diersoorten bewonderen, en dit dank zij de niet-aflatende medewerking van een schare vrijwillige en genegen aquariumvrienden bij de garnaalkruisers, de kruisnetvissers, de kustvissers en de hoogzeevissers.

Deze vriendenkring mag zeker nog heel wat aangroeien en duikers zijn eveneens van harte welkom met een levend vangstje.

We hopen later in dit blad "het wie en het wat" van het schenken van levensdmaterialen telkens te kunnen vermelden en danken hierbij allen die in het verleden wat meebrachten om de aquariums te vullen.

Maar onze verzameling bestaat niet alleen uit levende dieren. Ook fossielen, schelpen, gedroogde en opgezette kreeftachtigen en stekelhuidigen worden tentoongesteld en dat dank zij o.a. de heren R. Van Ostrijve (†), F. Nolf, A. Vanhoeck, J. Verboven, A. Pieters, C. d'Udekem d'Acoz, R. Vanwalleghem, R. Coelus en vissers die gratis en bereidwillig biologisch kollektiemateriaal geschonken hebben.

Tevens kan men aan de voorgevel juist naast de ingang een verzameling zeedieren opgezet in formol of "sterk water" bekijken. Deze potjes met

dood materiaal zijn een uitnodiging en een stimulans om binnen de levende zeefauna te bewonderen.

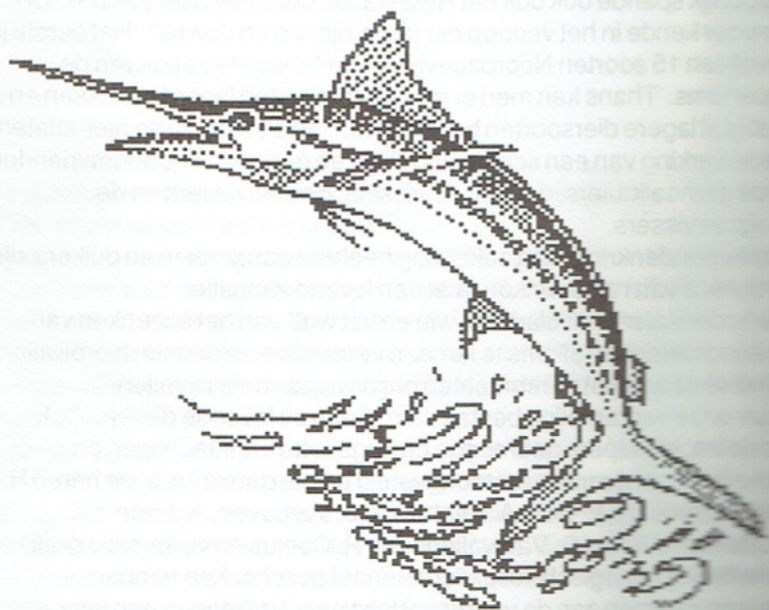
Bij de opening van het aquarium in 1977 was de toegangsprijs vastgesteld op 10 frank voor kinderen onder de 14 jaar of in groepsverband en 20 frank voor de volwassenen. Tegenwoordig bedraagt de toegang 25 en 50 frank.

Ons Noordzee-aquarium is dagelijks geopend van 1 april tot eind mei van 10 uur tot 12 uur en van 14 tot 17 uur. Vanaf 1 juni tot 30 september alsook de weekends in de andere maanden van 10 u tot 12.30 u en van 14 u tot 18 u.

Voor groepen en scholen kunnen gans het jaar afspraken gemaakt worden en de begeleiding van de gids is nog altijd gratis en daarvan wordt dankbaar gebruik gemaakt door leerlingen van het basis- en sekundair onderwijs of studenten van de universiteiten.

Groepsbezoek is aan te vragen bij R. Ghys, Havenkapitein-Direkteur, Slijkensesteenweg 1, 8400 Oostende. Tel: 32 16 69. Tel. aquarium: 50 08 76.

Eddy Eneman, gids-promotor.

De Zeekat, *Sepia officinalis*

In 't Oostends 'intespuuger', 'sjhieter', 'kattekop', of 'katte' en volgens Rika Goethaels ook 'toebakszak' (zie Het Visserijblad van 9 mei 1988).

Het is een inktvis, verwant aan de octopus en de pijlinktvis. Allen behoren ze tot de klasse der koptotigen van de stam der weekdieren. Dus ook familie van de schelpen en de slakken. De naam inktvis is dan ook niet juist gekozen, want een vis is het niet, maar inkt spuwt hij soms wel. En dat hebben we in ons aquarium al meerdere keren gezien hoe mooi het water ondoorzichtbaar werd, iets waarop we niet gesteld zijn. Daarentegen wordt de sepiakleur door sommige schilders en tekenaars zeer gegeerd. Het stevig kalkachtig rugschild of inwendige schelp wordt dikwijls aan de kanariepietjes en de parkieten gegeven om hun bekken te scherpen. Het is meestal bekend onder de naam 'zeeschuim'. Deze schelp is niet alleen een versterking van zijn week lichaam, maar ook een nuttig orgaan dat het soortelijk gewicht van de inktvis kan wijzigen en daardoor het stijgen en dalen vergemakkelijkt.

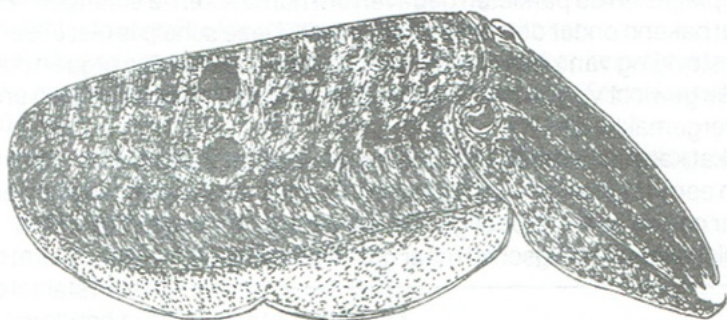
De zeekat kan uitzonderlijk tot 50 cm groot worden. Zijn armen of poten zitten in een kring rond de papegaaivormige bek, dus vooraan de kop en vandaar ook de naam koptotige. De mantel met zijn vinachtige zoom bevat niet alleen het rugschild maar ook alle ingewanden. Deze zoom dient

om het lichaam stabiel of ter plaatse te houden. Daarentegen door een waterstraal uit zijn siphon of trechter in een bepaalde richting te spuiten kan hij zich in de tegenstelde voortbewegen, een soort straalaandrijving. Maar met deze waterstraal kunnen ook zekere prooidieren bewogen worden in en op de bodem, wat een aanleiding kan zijn om de prooi te grijpen. Deze wordt meestal met de twee uitstreekbare armen genomen en ze zijn met zuignapjes bezet

Eikapsels op gorgelpijpjes

zoals de andere armen. De prooi wordt vliegensvlug naar de bek gebracht, waar hij een verlamrende en dodelijke beet krijgt. Het komt voor dat bepaalde prooien, zoals krabben, onmiddellijk gebeten worden. Een interessant dier om in't aquarium te houden. Veel bezoekers zijn gefascineerd en verbaasd over zijn kunst en snelheid om van kleur te veranderen. Meerdere keren kregen we van vissers enkele exemplaren, maar nooit konden ze het lang bij ons uithouden. Daarom vond ik dat we maar eens moesten proberen om de kweek met binnengebrachte eieren

Wijfje met oogvlektekening (fright colouring).

te starten.

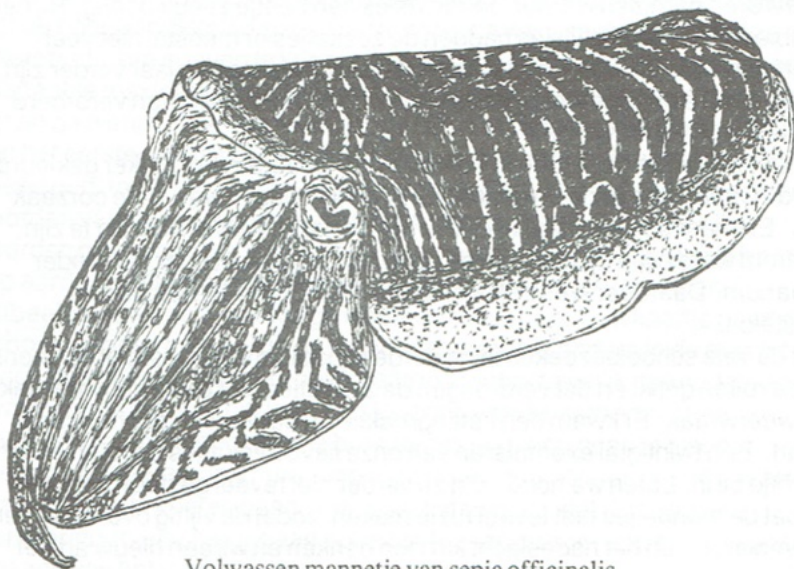
Zeekatjekweek in het Noordzee-aquarium

Telkens in de maand mei treft men de volwassen zeekatten op onze kust aan. Ze komen hier in het warmere kustwater hun eieren afzetten. Deze eieren komen ook dikwijls in de netten van onze kustvissers terecht. Daarom vroeg ik aan enkele vissers om deze zwarte trosjes zeedruiven (want zo zien de eieren van de sepa eruit) mee te brengen. Terloops weze opgemerkt dat er ook een glasachtig doorschijnend zeedruifje bestaat, maar dat is een ribkwal die niets te maken heeft met de sepi- of zeekateieren.

Door R. Van Gremberghe van de O.427, de bemanning van de O.23 en R.

Coelus, samen met de leerlingen van de IBIS en de bemanning van het schoolschip O.29 werden enkele van die zwarte eiertrosjes aangebracht. In een aquarium met een goede waterdoorstroming, bij een temperatuur van 15 graden werden de eiertrosjes ondergebracht. Volgens de literatuur is het beter ze hangend in het water te houden, maar dit hebben we niet gedaan. Na een achttal weken, nl. op 16 juli 1989 kwamen de eerste exemplaren uit hun kapsel te voorschijn. Mijn vriend Jacky Maerschalk had opgemerkt dat de inktvisjes met hun achterlijf het eivlies

Volwassen mannetje van *sepia officinalis*

doorboorden om uit het kapsel te komen. De totale lengte van de jonge diertjes was ongeveer anderhalve centimeter, waarvan tweederden in beslag werd genomen door de mantel. De eerste dagen konden ze teren op het restant van de dooierzak.

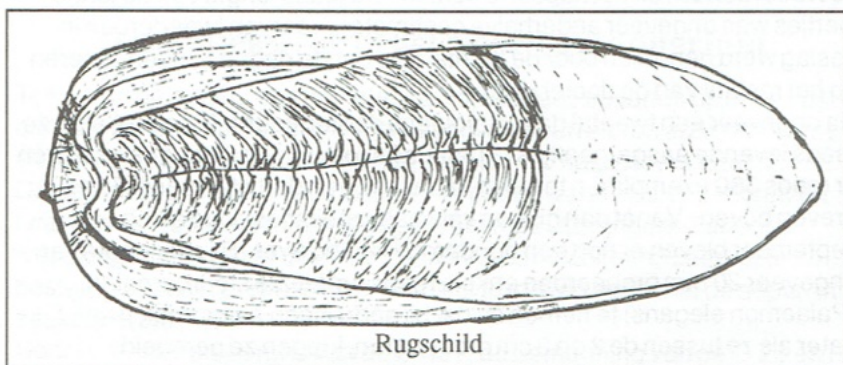
Na ongeveer een tweetal dagen (volgens de literatuur 1-5 dagen) aten ze reeds levende aasgarnaaltjes (*Praunus flexosus*). Op 22 augustus waren er reeds 380 exemplaren te tellen, maar ook een dertigtal rugschildjes dreven boven. Vanaf dan gingen vele babyzeekatjes dood en op 9 september bleven er nog een honderdtal levend over. Bij een lengte van ongeveer 20 mm probeerden enkele reeds om kleine steurgarnalen (*Palaemon elegans*) te nemen en dat bij gebrek aan aasgarnalen. Later als ze tussen de 2 en 3 cm groot waren, kregen ze geregeld

steurgarnalen en eigenlijke kleine garnalen. Halfweg december 1989 kregen we moeilijkheden bij de aanvoer van levende garnalen. Daardoor verdwenen spoedig enkele grondeltjes, waarvoor vroeger geen interesse werd vertoond. Wegens voedselgebrek probeerde mijn collega om dode garnalen uit de diepvries aan te bieden. Ze werden meestal bij het vallen in het water genomen. Enkele dagen later werden reeds dode garnaaltjes, die een korte tijd op de bodem lagen, opgepeuzeld. Die garnaaltjes waren in beweging gekomen door de waterstraal van de jonge zeekatjes. Ook bij het afgieten van een beetje dooiwater van de ingevroren garnalen werden de inktvisjes een beetje zenuwachtig. Bij het aanbieden van kleine visjes hadden de zeekatjes er meestal niet veel interesse voor, ze werden dikwijls uigespuwd. Nu we een jaar verder zijn, worden wel sommige kleine dode vissen door onze zeekatten verorberd en zelfs stukjes rauwe vis.

Vanaf 10 februari gebeurde het dikwijls dat het aquarium donker gekleurd werd. Onderlinge ruzie en gekrakeel bij de inktvissen was er de oorzaak van. En maar spuwen naar elkaar... om de naam inktvis waardig te zijn. Daarom werd bijna de helft van de populatie verplaatst naar een ander aquarium. Daardoor kreeg elk een groter territorium en was de rust hersteld.

Met de vele schoolbezoeken in de derde schooltrimester werd er wel eens op de ruiten getikt en dat verdroegen de zeekatjes niet en ze spuwden inkt als weerwraak. Er kwam een kettingreactie en het water werd helemaal zwart. Een twintigtal exemplaren van onze lieve zeekatjes schoten er het hachtje bij in. Laten we hopen dat ze verder niet teveel gestoord worden en dat de mannetjes niet teveel ruzie maken, zodat de vijftig overgebleven exemplaren aan het nageslacht kunnen denken en wij een nieuw artikel hebben over de tweede generatie zeekatten in ons Noordzee-aquarium.

E. Eneman

Rugschild

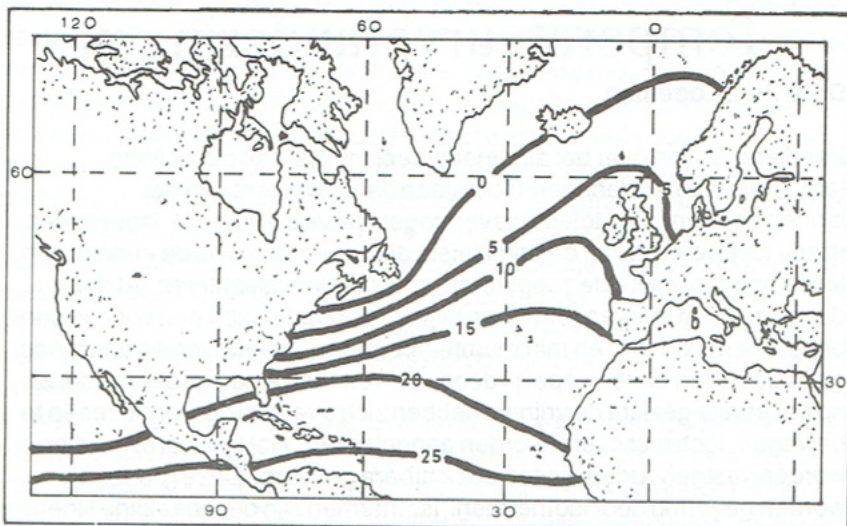
Temperatuurveranderingen

Door J. H. Logeman

Zeedieren zullen over het algemeen veel minder aan plotselinge temperatuurveranderingen blootstaan dan bewoners van de binnenwateren. Hun tolerantievermogen zal veelal dan ook lager liggen. In zee leven dieren van de primitiefste diergroepen, zoals de eencelligen, tot de hoogontwikkelde zoogdieren, zoals de walvisachtigen. Al deze dieren zijn, om in leven te kunnen blijven, gebonden aan een voor de soort bepaalde maximum- en minimumtemperatuur. Daarboven en daaronder gaan de dieren onherroepelijk dood. Dit verklaart waarom dieren, die zo op het eerste gezicht de vrijheid hebben zich overal in de wereldzeeën te bewegen, toch niet overal worden aangetroffen. Het lijkt wel of die dieren worden vastgehouden binnen onzichtbare grenzen. Deze grenzen worden gevormd door isothermen. Isothermen zijn denkbeeldige lijnen op aarde die alle plaatsen met een zelfde temperatuur verbinden. Afbeeldingen 1 en 2 geven zgn isothermenkaarten. Eén kaartje geeft de loop der isothermen aan in de maand februari, het andere in de maand augustus ofwel op het noordelijk halfrond respectievelijk de koudste en de warmste maand van het jaar. Bestudering van de isothermenkaarten leert ons dat gebieden op lage breedte het jaar rond geen of slechts geringe temperatuurveranderingen ondervinden. Anders wordt dat als wij naar hogere breedten gaan. Wij nemen dan waar, dat daar grotere temperatuurverschillen gaan optreden tussen de warmste en de koudste maand van het jaar.

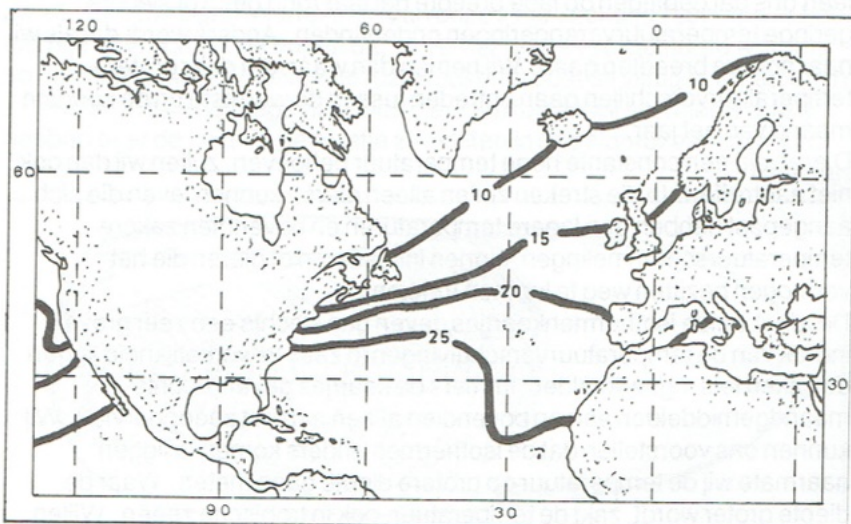
Dieren die een constante hoge temperatuur behoeven, zullen wij dan ook niet aantreffen. In die streken zullen alleen dieren kunnen leven die zich aangepast hebben aan lagere temperaturen en bovendien zekere temperatuurschommelingen kunnen inkasseren of dieren die het vermogen bezitten weg te kunnen trekken.

De afgebeelde isothermenkaartjes geven ons slechts een zeer grove indruk van de temperatuurverschuivingen in zee. In werkelijkheid liggen de zaken iets ingewikkelder. Immers de kaartjes geven slechts maandgemiddelden aan en bovendien alleen aan het zeeoppervlak. Wij kunnen ons voorstellen dat de isothermen anders komen te liggen naarmate wij de temperatuur op grotere diepte gaan meten. Waar de diepte groter wordt, zakt de temperatuur, ook in tropische zeeën. Willen wij dus iets kunnen zeggen over de natuurbehoeften van onze

Afbeeldingen 1 en 2.

Kaartjes met de isothermen in de maand februari (boven) en in de maand augustus (onder).

aquariumdieren en -wieren, dan moeten wij niet alleen weten wààr zij geografisch gezien vandaan komen, maar ook op welke diepte zij daar leven.

Overigens moeten wij ons weer niet te wilde voorstellingen maken over de temperatuurvariatie in zee. Deze is op het land aanzienlijk groter. In de oceanen lopen de maxima en de minima niet meer dan 15°C uiteen.

Natuurlijk zijn er extreem koude gebieden zoals de Poolzeeën waar de zeewatertemperatuur daalt tot -2°C en als ander uiterste warme gebieden, zoals de Rode Zee en de Perzische Golf, waar wij temperaturen van 30°C kunnen aantreffen.

Vissen kunnen, afhankelijk van de soort, in het algemeen wel geleidelijke temperatuurschommelingen van 5°C en 10°C verdragen. Kuit en jongbroed zijn veel gevoeliger.

Tussen de reeds genoemde maximum- en minimumtemperatuur, waarbij een dier of plant nog in leven blijft, ligt een temperatuurzone welke bepalend is voor het optimaal welzijn. Natuurlijk bestaan er soorten met een groot tolerantievermogen, die daardoor extreme temperaturen en plotselinge temperatuurveranderingen kunnen overleven. Denken wij maar eens aan de grondeltjes die met laag water achterblijven in poeltjes waarin de temperatuur door de brandende zon tot tropische hoogten wordt opgevoerd. Laten wij nu niet denken dat wij deze leuke visjes in een tropisch aquarium kunnen houden, want die hoge temperatuur duurt niet langer dan tot het volgende opkomende tij. Bij de eerste golf koel zeewater die het poeltje weer binnen spoelt, houdt die toestand abrupt op te bestaan.

Niettemin maakt dit zeer grote tolerantievermogen dit soort dieren vooral voor de beginner tot ideale aquariumbewoners. Loopt de zaak even fout, dan zijn zij het niet, die direct het loodje leggen.

Wij onderscheiden aan het zeeoppervlak een viertal zones en wel:

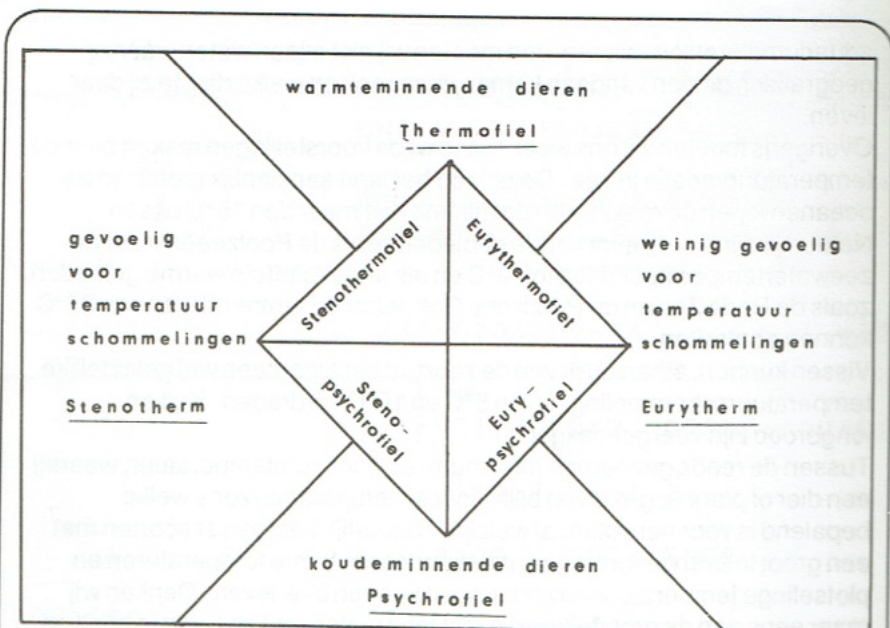
- tropische zone tussen de isothermen van 20°C;
- warme gematigde zone tussen de 20°C en 10°C;
- koude gematigde zone tussen de 10°C en 5°C;
- polaire zone onder 5°C.

Onnodig misschien op te merken dat de gegeven temperatuurbeperkingen van zones wel zeer globaal zijn aangegeven.

Temperatuurgevoeligheid

Naar gelang dieren meer of minder gevoelig zijn voor bepaalde temperaturen en voor temperatuurschommelingen kunnen wij ze in verschillende groepen indelen en wel als volgt:

- koudeminnende dieren - psychrofiel;
- warmteminnende dieren - thermofiel;

Indeling van dieren naar temperatuurbehoefte en gevoeligheid voor temperatuurschommelingen

c. gevoelig voor temperatuurschommelingen - stenotherm;
 d. weinig gevoelig voor temperatuurschommelingen - eurytherm.
 Combinaties van deze groepen zijn mogelijk en de dieren kunnen dan zijn:

- koudeminnend, weinig gevoelig voor temp.schommelingen - eurypsychrofiel;
- warmteminnend, weinig gevoelig voor temp.schommelingen - eurythermofiel;
- koudeminnend, gevoelig voor temp.schommelingen - stenopsychrofiel;
- Warmteminnend, gevoelig voor temp.schommelingen - stenothermofiel.

Afbeelding 3 geeft het een en ander nog eens schematisch weer. Willen wij onze dieren zo lang mogelijk behouden, dan doen wij er goed aan de hen omringende temperatuur en eventuele temperatuurschommelingen aan te passen aan die van het biotoop waarin zij in de natuur worden aangetroffen. Het heeft geen zin dieren en planten op hogere temperaturen te houden, dan waar zij in de natuur leven. Behoudens de

zoogdieren zijn namelijk alle zeedieren koudbloedig, d.w.z. dat hun lichaamstemperatuur zich aanpast aan die van het van het omringende water. Opvoeren van de temperatuur brengt een versnelling van de levensfuncties met zich mee. Zij worden levendiger, eten meer en gebruiken meer zuurstof want zij verbranden meer. Wij verkorten dus hun leven en bij hogere temperaturen komen er ook eerder allerlei andere, meest nare processen op gang.

Voor het gewone huiskameraquarium zal het niet altijd mogelijk zijn aan alle specifieke temperatuurwensen van onze aquariumbewoners tegemoet te komen. Keuze van de te houden dieren en p^lanten en van het soort aquarium zal vooraf gemaakt moeten worden. De reeds eerder vermelde temperatuurzones kunnen wij voor huiskamergebruik vertalen in aquaria met een fauna en flora uit de :

- a. tropen
- b. Middellandse Zee.
- c. Noordzee, Atantische Oceaan en Bretagne.

(wordt vervolgd)

Uit VITA MARINA, Zeebiologische documentatie

Word lid van de
'vriendenkring van
het Noordzee-
aquarium van
Oostende'!

Zeewolf in het aquarium

Door schipper-eigenaar Jacques Flitser van de Z.92 'Lundy Gannet' werden op 27 mei '90 vijf zeewolven, drie snotdolven, verschillende levende paardemossels en noordhorens alsook rode takkorallen meegebracht van de visgronden van de Doggersbank.

Reeds eerder had J. Flitser drie zeewolven meegebracht die gedurende meer dan twee jaar bewoners waren van het aquarium.

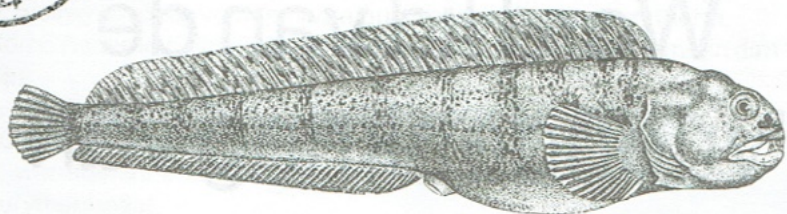
De zeewolf kan tot 120 cm groot worden en leeft meestal op 100-300 meter diepte, jongere komen in ondieper water voor.

Het is een bewoner van de noordelijke wateren en komt dus niet voor op onze kust.

Kenmerkend voor de zeewolf zijn de grote kromme tanden vooraan in de bek, er is maar één rugvin en één aarsvin. De kleur is meestal grijsachtig blauw met donkere verticale banden.

De voortplanting gebeurt in de winter en de relatief grote eieren worden gelegd tussen zeewier of stenen van 40 tot 200 m.

De vis voedt zich met stekelhuidigen, slakken en kreeftachtigen.

N.B. Vanaf 1 juli '90 worden alle aanbrengen voor het Aquarium in het kontaktblad vermeld.

Verantwoordelijke uitgever: Robert Coelus, Vissersstraat 9, 8400 De Haan.